

af Forældrenes økonomiske Forhold antages at ville deltage i en Skolebespisning? Det Spørgsmaal blev fra Folketinget gennem Indenrigsministeren stillet bl. a. til Landkommunernes Skoledirektioner. Og hvad svarede disse Skoledirektioner? Disse Skoledirektioner, som altsaa er nøje kendte med Forholdene paa Landet og med Forholdene i Skolerne, svarede, at der vilde deltage 31,000 Børn i en Skolebespisning. Skoledirektionen sagde ikke til Indenrigsministeren: Herude er der ingen Nød paa Færde; Skoledirektionerne sagde heller ikke, at Skolebespisning kan ikke finde Sted paa Landet, men de sagde den Gang: Hvis I vedtager Socialdemokratiets Lovforslag, er der 31,000 Børn, der venter paa, at det skal blive gennemført. Det er det eneste faktiske, som er oplyst om denne Sag, og det strider ganske imod, hvad man fra Venstres Side vil indvende mod Skolebespisningsspørgsmaalet.

Der er blevet sagt, at det vil være en Krænkelser af Kommunerne at gennemføre et Lovforslag om tvungen Skolebespisning. Jeg skal derom sige, at Kommunernes Selvbestemmelsesret ikke paa nogen Maade krænkes ved et saadant Lovforslags Vedtagelse, og jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at en Række andre Love har en lignende Karakter. Jeg skal blot i Korthed nævne, at Alderdomsunderstøttelsesloven hviler baade paa en vis Tvang paa Kommunerne og paa et Statstilskud, og hvis ikke Alderdomsunderstøttelsesloven hvilede paa denne Basis, dels at Kommunerne skal yde et vist Bidrag, og dels at Staten yder et Bidrag, saa vilde Alderdomsunderstøttelsesspørgsmaalet aldrig være blevet løst. Men jeg vil sige til det ærede Medlem fra Assens, som jo er en af Fædrene til den Alderdomsunderstøttelseslov, vi har, at det undrer mig, at han overfor Børnene stiller sig ganske anderledes end overfor de gamle. Nej, den, der har krænket Kommunernes Selvbestemmelsesret, er — ja han er ikke til Stede — den tidligere Kultusminister, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Før det ærede Medlem fra Ringkøbing blev Kultusminister, under Højres Regering, havde Kommunerne Ret til selv at gennemføre Bespisningen og havde Ret til at støtte privat Skolebespisning. Men efter at det ærede Medlem fra Ringkøbing fik sin Lov af 1902 gennemført, er Kommunerne blevet berøvet deres Ret. I denne Lov staar der, at Kommunerne ikke uden Amsraadets og Indenrigsministerens Samtykke maa udrede større Bidrag til Bespisningen end de af private udredede.

Det, som er sket under Venstre, under den daværende Kultusminister, det ærede Medlem fra Ringkøbing, er, at man indskrænkede Kommunernes Ret i denne Sag, at man tog en Ret fra dem, som Højre havde anerkendt, og at man kvalte Skolebespisningstanken ved at vedtage et Lovforslag, som tilsyneladende, men i Virkeligheden ikke fremmede Skolebespisningen. Denne Lov af 1902 har stoppet Munden paa Skoledirektionerne og paa alle Lærerne paa Landet. Efter at denne Lov blev vedtaget, er der maaske ikke en eneste, i alt Fald meget faa, af Kommunerne, der har taget Skolebespisningstanken op. De Skoledirektioner og de Lærere, der i 1898 stod med 31,000 Børn og ventede paa, at Loven skulde vedtages, har ganske ladet denne Sag falde. Saaledes har Venstre handlet i denne Sag, og det er det, jeg har tilladt mig at bebrejde Venstre, naar dette Spørgsmaal har været til Behandling.

Jeg har gjort disse Bemærkninger, fordi Skolebespisningsspørgsmaalet har været fremdraget under Debatten, men for øvrigt foreligger det jo slet ikke til Afgørelse; her foreligger kun Forslag om en almindelig Bespisning af Børn, som lider under og vil komme til at lide under de stigende Priser paa Fødevarer. I Anledning af dette Forslag udtalte det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at en saadan Bespisning vilde være et socialistisk Eksperiment, som man ikke skulde have noget af. Jeg er ret glad ved, at Højre, hver Gang der stilles humane Forslag, hver Gang der kræves Indrømmelser overfor de fattige og nødlidende, møder med den Paastand, at det er socialistiske Eksperimenter. Det kan kun glæde Socialdemokraterne, at Højre har den Opfattelse og udbreder den. Jeg saa for nogen Tid siden i „Berlingske Tidende“ en lille Artikel med Overskriften „Under Socialiststyre“, af hvilken jeg med Formandens Tilladelse vil oplæse et Par Linier. Det hedder heri: „I Naskov Byraads sidste Møde behandlede et af Socialdemokraten, Redaktør Bresemann stillet Forslag om, at der skulde bevilges 2,000 Kr. til Ferierejser for dem af Kommunens Børn, der gik i Folkeskolen. Fra Højres Side blev der af de Herrer“ o. s. v. „talt imod Forslaget. Protesten var imidlertid unyttig. Socialdemokraterne har Flertal i Byraadet og benyttede dette Flertal til at vedtage Bevillingen“. Man finder dette saa oprørende, at man serverer det under Overskriften „Under Socialiststyre“ og mener, at der er sket slemme Ting. Der er sket det, at man for et forholdsvis ringe Beløb